

The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume I - The Way of Illumination, Section II - The Inner Life, Chapter IX
The Jinn

De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel I – De Weg van Verlichting, Sectie II – Het Innerlijk Leven, Hoofdstuk IX
De Djinn

Het volgende type ziel is de djinn. Dit is kenmerkend voor een ziel die in contact blijft met het innerlijke gebied, wat naar buiten toe wordt gereflecteerd in alles wat mooi is. Terwijl de ziel van iedere persoon zoekt naar de schoonheid die naar buiten gericht is, wordt de aandacht van de djinn-ziel niet zozeer gericht op de schoonheid die naar buiten toe wordt gereflecteerd maar meer op de bron van die schoonheid, die zich vanbinnen bevindt.

Onder degenen die het innerlijk leven leiden zijn deze twee karakteristieke typen van de deva en de djinn vooral te vinden, omdat zij minder in beslag genomen worden door het leven van deze wereld en dus meer worden aangetrokken tot het innerlijk leven. Dat wil niet zeggen dat zij niet bezig zijn met het wereldlijke leven of dat zij niet geïnteresseerd zijn in deze wereld, in feite is het de belangstelling voor het uiterlijke leven die de ziel ernaartoe trekt. Als de ziel niet geïnteresseerd zou zijn in de wereld dan zou zij niet komen, haar interesse brengt haar er naartoe. Maar voor een dergelijke ziel is het uiterlijk leven, hoewel ze erin is geïnteresseerd, tegelijkertijd een teleurstelling. Alles wat een vrije ziel in deze wereld interesseert, interesseert haar slechts zo lang als de ziel het niet beroert. Zodra de ziel het heeft aangeraakt verliest ze haar interesse. Haar natuurlijke neiging is om zich terug te trekken. De dingen die een gemiddelde ziel vasthouden kunnen deze ziel niet vasthouden. Ze kunnen slechts een aantrekkingskracht uitoefenen, want deze ziel is ergens naar op zoek en ziet haar reflectie naar buiten toe gericht, maar wanneer zij het aanraakt, ontdekt ze dat het een schaduw is en niet echt en trekt zij zich teleurgesteld terug. En op deze manier wordt het leven van een deva of djin doorgebracht.

De karakteristieke eigenschap van het hert, zoals beschreven door de dichters van India, is dat het als het dorstig is in de bossen rondrent op zoek naar water en dat het zeer verheugd is als het het geluid van donder hoort en dat het dan rondrent met een verlangen om te drinken. Maar soms is er alleen maar donder en volgt er geen regen, of als het regent is het misschien slechts een buitje en niet genoeg om van te drinken en heeft het hert nog steeds dorst. De dorst van een fijne ziel in deze wereld is net zo. De ziel van de spiritueel ingestelde mens is constant dorstig, uitkijkend naar iets, op zoek naar iets en wanneer zij denkt het te hebben gevonden, blijkt het toch anders te zijn en dus wordt het leven een continue strijd en teleurstelling. Het resultaat is dat er in plaats van interesse in alles te tonen er een soort onverschilligheid wordt voortgebracht en desondanks bevindt er zich in het echte karakter van deze ziel geen onverschilligheid, maar slechts liefde.

Hoewel het leven deze ziel onverschillig lijkt te maken, kan zij niet echt onverschillig worden en deze toestand die door dit leven heen doorwerkt geeft een mens een bepaald gevoel, waarop maar één hindoe-woord toegepast kan worden daar geen enkele andere taal een woord heeft wat deze bijzondere betekenis zo adequaat kan weergeven. De Hindoe's noemen het Vairagya waarvan de term Vairagi gekomen is. Vairagi betekent een mens die onverschillig is geworden en toch is onverschillig er niet het woord voor. Het beschrijft een persoon die in zijn ogen de waarde heeft verloren van alles wat het menselijk wezen aantrekt. Dat trekt hem niet langer meer aan, het maakt hem niet langer meer tot slaaf. Hij kan nog steeds geïnteresseerd zijn in alles van dit leven, maar is er niet aan gebonden. Het eerste gevoel van de Vairagi is om zich van alles af te keren. Hij vertoont de natuur van het hert dat wegrent bij het gefladder van een blaadje, want hij wordt gevoelig en overtuigd van de teleurstellende resultaten die voortkomen uit de beperktheid en veranderlijkheid van het leven in de wereld.

Van binnen gekwetst, wordt hij gevoelig en het eerste wat in zijn mind opkomt is om te vluchten, om ergens te schuilen, om een grot in de bergen in te gaan of het bos in waar hij niemand tegen zal komen. Niets van deze wereld, geen relatie, geen vriendschap, geen weelde, geen rang, positie of comfort houdt hem vast. En toch betekent dat niet

dat hij op enige manier dat wat liefde of vriendelijkheid wordt genoemd ontbeert, want als hij in deze wereld leeft is dat uit liefde. Hij is niet geïnteresseerd in de wereld en alleen liefde houdt hem hier, de liefde die zich niet meer uit op de manier van hechting, maar op de manier van vriendelijkheid, vergiffenis, edelmoedigheid, dienst, consideratie, sympathie, hulpvaardigheid, waar ze maar kan. Daarbij verwacht ze nooit iets terug, doet alles wat ze maar kan, betreurt de omstandigheden en is op de hoogte van de beperkingen van het leven en de continue veranderlijkheid ervan.

Wanneer deze Vairagi meer ontwikkeld raakt, wordt hij als een slang, hij wordt wijs als een slang, hij zoekt eenzaamheid op net zoals de slang eenzaamheid opzoekt. De slang heeft geen interesse om zich in de menigte te begeven, zij heeft altijd haar thuis waar zij zich verstoppt. Zij komt alleen tevoorschijn als zij honger of dorst heeft en als zij eenmaal haar voedsel tot zich heeft genomen verlangt zij niet naar nog meer zoals de honden en de katten doen. Je kunt hen altijd voedsel geven en toch willen ze nog meer. Wanneer de slang eenmaal voorzien is van voedsel gaat zij naar haar hol en blijft daar totdat zij weer voedsel wil. Zij heeft alle vraatzucht verloren.

En zo ook de ziel van de Vairagi. Hij wil enkel in het belang van anderen in deze wereld leven, niet voor zichzelf. Zijn relatie met de mensen in de wereld is om hen te dienen en niet om hen om een dienst te vragen, om hen lief te hebben en niet om hen om liefde te vragen, om met hen bevriend te zijn en niet om hen om vriendschap te vragen. Hij staat zichzelf nooit toe een tweede keer bedrogen te worden, een enkele keer teleurgesteld te worden is voldoende. Wanneer de Vairagi eenmaal de onechtheid van het gewone leven heeft beseft staat hij zichzelf nooit toe nog eens bedrogen te worden. Hij beziet de wereld met het oog van ervaring en hij zegt: 'Ik verwacht niets van jou. Als ik naar je toe kom is dat om jou iets te geven, niet om iets van je te nemen. Ik doe alles voor je, maar zal niet aan je gebonden zijn'. Dat is het wachtwoord van de Vairagi.

Wanneer de Vairagi nog verder ontwikkeld raakt in dit gevoel van Vairagya, dan wordt hij een leeuw. Hij is niet langer de slang die de eenzaamheid opzoekt, hoewel hij die nog altijd liefheeft, hij is niet langer het hert dat van de menigte weg rent. Hij is de leeuw, die alle moeilijkheden verdraagt en moedig tegemoet treedt. Niet langer gevoelig, maar met alle kracht en macht, met alle balans en met geduld verdraagt hij en met een dappere spirit staat hij in de menigte in de wereld. Waarvoor? Om alles wat er op hem afkomt te dulden, om alle verwarrende invloeden die de wereld een gevoelig iemand biedt te verdragen, om iedereen in de ogen te kijken, dapper in spirit, gesterkt in de waarheid en zuiver van geweten.

Op deze manier schiet de leeuwachtige ziel van de deva, de engel-mens, de mensheid te hulp. Deze ontwikkelde Vairagi is wat men Meester, Heilige, Profeet of Wijze noemt. Hij is als het fruit dat, geholpen door de zon, rijp is geworden aan de boom. Op deze manier is deze ziel die is gerijpt door ervaring in het leven en die het niet heeft toegestaan dat zij zelf vernietigd werd door die ervaring, maar de waarheid met balans, hoop en geduld heeft hooggehouden, gestuurd door liefde voor de mensheid en een verlangen om God te dienen, zonder enig verlangen naar waardering of een tegenprestatie van onder of van boven. Het is deze ziel van de deva die de goddelijke Boodschap brengt, telkens wanneer de Boodschap tot een gemeenschap, een natie of tot de wereld komt.

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2011/04/het-innerlijk-leven-9.html>

To read the original text please visit: <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=7&h2=9>